

byggere, 180 Kr., 3) i andre Landkommuner og Flækkerne 120 Kr. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Refusion fra Statskassen og Forsørgelseskommunen beregnes, i den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af § 13, 2det Stykke, er berettiget til at faa refunderet.

Nærmere Regler om Beregningen af Indtægt og Formue samt om Indbetaling af de i forrige Stykke omhandlede Beløb kan i øvrigt fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 8.

Besværinger over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov, herunder dens § 6, tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelser atter kan indankes for Indenrigsministeren; i København forelægges Besværinger over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren.

§ 9.

Aldersrenten udbetales maanedlig forud af Kommunalbestyrelsen i vedkommendes Opholdskommune; dog kan Aldersrente, saafremt den ikke andrager udover 120 Kr. om Aaret, udbetales kvartalsvis forud.

Saa længe vedkommendes økonomiske og ægteskabelige Forhold bliver uforandrede, beholder han (hun) den en Gang fastsatte Aldersrente.

Derimod bortfalder, eventuelt nedsættes, jfr. § 7, Aldersrenten, hvis hans (hendes) Indtægter forøges mere end rent midlertidigt med saa stort et Beløb, at Beregningen af Aldersrenten i Henhold til § 7 nu maatte give et andet Resultat, ligesom der omvendt, hvis Aldersrentenyderens Indtægter paa tilsvarende Maade formindskes, bliver at foretage en fornyet Beregning af Aldersrenten efter den Indtægt, han (hun) maa antages at faa i det paagældende Regnskabsaar.

Som Følge heraf paahviler det enhver, der oppebærer Aldersrente, at meddele Kommunalbestyrelsen enhver Forandring i hans (hendes) Indtægts- og Formueforhold eller ægteskabelige Forhold, der kan formodes at kunne faa Betydning for en Nedsættelse af Aldersrenten, og det paahviler Kommunalbestyrelsen at sikre sig, at han (hun) har forstaaet denne Pligt.

Den, der oppebærer Aldersrente, kan ikke samtidig oppebære Hjælp i Henhold til Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

§ 10.

Den Hjælp, der inden Sagens endelige Afgørelse tilstaas vedkommende, be-
tragtes, for saa vidt han (hun) findes berettiget til Aldersrente, som en Del af denne; i modsat Fald opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han (hun) har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

§ 11.

De Regler, der overfor trængende i Almindelighed gælder for Sognerejser, for Benyttelsen af Læger og Jordemødre og for Vederlag til saadanne samt for Begraveshjælp, gælder ogsaa for Personer, der nyder Aldersrente efter nærværende Lov. For saa vidt der derved paaføres Kommunen Udgifter, bliver disse at refunderes efter Reglerne i § 14.